

Literatura

Tardana

Faig el camí que segueix l'estimada,
curull de dalit.
El jorn s'esmuny, Clariana daurada
fulgeix l'infinit.
Enllà dels camps, la rosella que bada
fa un goig exquisit.

Faig el camí, adalit i amb fretura,
que el pler prest s'ho val.
L'esguard s'encanta amb la fruita madura,
la pera frescal
que en penjorella, en les branques fulgura
i viu triomfal.

M'embadaleix tot l'encís que s'esguarda
— que no és gens mesquí—
car s'abellix el caient de la tarda
amb gales d'or fi.
Vaig fent camí, sens pensà ni en basarda...
tan sols l'amor s'apodera de mi.

* * *

Entrellucant-se, a l'enllà, la masia,
ix del cor meu un més viu baticor.

Ja sent a prop el fogar de l'aimia
i fa evident ço que és trista l'enyor,
puix renovella records d'altre dia
i prest reviu els plaers de l'amor.

Quin bell gaudi en la visió camperolal
Blat que rosseja, —colltort espigal—

que amb alenades del vent just tremola
balancejant-se amb un gest amical...
I la maisó de l'amada és ben sola
amb un eiré que li vetlla el portal,
i unes panotxes cobrint la façana,
que es fa atraient amb el brill del morenc.

I el brocal d'eura que encà s'engalana
avellutat amb el verd sempre fresc,
i la sembrada que creix amb ufana
dóna-li joia més dolça que el bresc

Bo i remarcant atractius que hom destria,
el termenal, sens esculls, he assolit.
Just arribat, l'ull del pou ja m'espia.
En la finestra una faç m'ha colpit:
l'enamorada per mi ja glatia
i a l'ovirar-me l'arc buid ha guarnit.

Prest, d'alerosa, prop meu s'encamina
i sa mà gràcil dóna'm gentilment.
—Ma de mos somnis, delicada fina,
mà remembrada per l'enyor d'absent.—
L'estel brillant que al lluny s'endevina
apar somriure en el firmament.

* * *

Nostre festeig, totseguit, s'esbadella
amb mots melosos per íntim esplat:
el cor s'esberla talment la poncella,
i mon amor és intens més que mai...
L'estimada diria's més bella
sots el llum nítid que vetlla l'espai.

Lluís GARRIGA.

Els nostres concursos

Resultat del concurs 1

En vista de que cap dels concursants s'ha fet crediitor del premi ofert per MARENY, ha estat declarat desert per la Direcció el primer concurs.

Heus aquí, petits lectors, el paràgraf ordenat i esmenat.

LES FLORS

Les flors tenen, generalment, calze, corol·la, estams i pistils.

El calze és l'embolcall més extern de la flor; ordinàriament és de color verd i les seves fulles s'anomenen sèpals.

La corol·la és el que vulgarment s'en diu flor; les seves fulles són els pètals.

Els estams i els pistils són els orgues masculins i femenins de la flor respectivament.

Concurs 2

A fi de que els nens petits—amics estimadíssims de MARENY—puguin també prendre part en els nostres concursos, hem procurat oferir-ne un que estigui a l'altura de la seva intel·ligència.

Heus-el aquí:

S'ha de fer una compilació d'aforismes catalans. Guanyarà el que més n'envii, abans del dia 20 d'aquest mes. Es condició necessària que vingui en sobre tancat, amb la signatura, edat, adreça del concursant, i adreçat així:

Sr. Director de MARENY

Per al «Concurs»

Bell Aire, 40

MALGRAT (Barcelona.)

Si per cas fossin varis els concursants afavorits, perquè enviessin el mateix nombre d'aforismes, a més de publicar llurs noms, efectuarem un sorteig entre ells, per tal de concedir a l'agraïat com a premi, el següent:

a) Publicarem en les pàgines de MARENY el seu retrat (si ens l'envia, naturalment.)

b) Li donarem un val de deu pessetes contra una important llibreria de Barcelona.

c) Disfrutarà d'una subscripció anual i de franc al nostre periòdic.

NOTA IMPORTANT.—Per a prendre part en aquest Concurs, és indispensable ésser subscriptor de MARENY.

Representants de "Mareny"

Barcelona: F. Vila, Avinguda Tibidabo, 12.

A. Jover, Rca. Argentina, 47.

Arenys de Mar: J. Arxer, Rbia. P. Fita, 29.

Lloret de Mar: A. Batlle, Director de les Escoles, «Nicolau Font Alemany.»

Illes Balears: G. Riera, Cifuentes, 51, Mahó.

L'Empordà: J. Negre, Parlabà (Girona.)

Nota.— Sol·licitem representants en totes les poblacions de Catalunya.

i els constipats
no tenen, doncs, res a fer.

Força enrabiats,
sense sortir,
no sens que aviat
hem d'anar, noi, a dormir?

Més de debó
que dormint marxa
—el qual no és bo—
la son, amic meu, no passa.

Qui no és valent
sempre dir pot:
hivern dolent!
(ara a l'hivern sobre tot).

C. SAGRERA.

Col·laboració vària

Honor als vells

Els que volem ésser col·laboradors d'una humanitat nova d'esperit fort i somniador, que ens enlairi sobre la ruïna i materialisme que s'ensenyoreixen del món, tributem l'homenatge més fervorós de la nostra juvenívola ànima, a vosaltres veïguts vellejats pels anys, joves, però, de cor i esperit. Vosaltres sou els mestres de la nostra infantesa i juvenalla, ja que en el vostre front hi ha gravats els exemplars actes d'una vida recta i lluminosa, plena de goigs, il·lusions i decepcions ja llunyanes. Aquesta vida passada, en ocasions vers els amplex i brillants horitzons del mar i altres vegades sota la penombra de la nostra alterosa muntanya, ha d'ésser per a nosaltres un mirall on es reflectin tots els actes de la nostra vida, que ara ens somriu plena d'il·lusions daurades dins el nostre cor de juvenets i d'infants.

En veure aquests petits homenets, joia plaent preuada, prometença d'un esdevenidor gloriós, vosaltres recordeu temps passats en què jugàveu igualment que aquests infants, des del punt de vista infantívol, però, molt diferentment mirat des del punt de vista dels jocs, els quals són diferents però són admirats per vosaltres igual que si fossiu els nens que els juguen.

La vostra experiència ha d'ésser la llum que ens il·lumini, perquè vosaltres la teniu ja d'haver viscut molts d'anys pensant en els actes millors de la vida.

Jovenut! Venera la blanca testa dels vells respecta son front sureat, naira els seus ulls brillants encara pel foc sagrat del seu cor, i imita'ls, que la seva honradesa et marcarà el camí segur al fi del qual hom hi troba aquella germanor, pau i amor que de tots els homes faran una sola família unida pels vincles de la més humana comprensió.

Joan GARRIGA i GARRIGA

Impressions d'una excursió

En el mes d'agost proppassat efectuarem uns quants veïns de Malgrat una agradable excursió, de la qual guardaré sempre un bon record.

A la matinada sortírem d'aquí en camí a Banyoles, on un cop arribats, esmorzàrem vora el gran estany, fruïnt d'un sol ben alegre, i a l'entorn d'un paisatge molt bonic. Quan ja haguèrem passejat tots els contorns de Banyoles, l'automòbil ens conduí a Figueres, on admiràrem el gloriós castell en què morí l'immortal general Alvarez de Castro. Després, ens conduïren a l'Estariit, dinnant-hi amb molt bona gana, un cop admirat l'espectacle boniquíssim de les Illes Medes, en el començament de la Costa Brava, que continuàrem admirant al nostre pas per Palafrugell i Palamós, ja de retorn. Passàrem també per S'Agaró i Sant Feliu de Guíxols, Santa Cristina d'Aro, Llagostera, on s'acabà el nostre viatge arràn de mar i internant-nos per Vidreres i Tordera arribàrem a Malgrat a les onze de la nit, tots satisfets i amb desitjos de continuar fent excursions tant boniques i instructives com aquesta.

Joan SINYOL,

Alumne del Col·legi FONLLADOSA

L'hivern

L'estiu ens deixa
l'estiu s'en va,
l'home es queixa
del fred, però oi que no'n fa?

Tots abrigats
van pel carrer.